

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio VIII. De Potestate ferendi & mutandi Léges.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

52 PROLEGOMENA, Pars Posterior; Tit. VIII. Sect. VII.

XVIII. Necesitas vel Pietas non est sub Lege. C. 3. de Ferii.

XIX. Necesitas Legem non habet. Can. sicut de Consecrat. Dist. I. C. 11. Confuetudo non subjet Legi. C. 2. de Observat. Jejun. Quod non est licitum in Lege, necesitas facit licitum. C. 4. de Reg. Jur.

XX. Si in dando quod magis est facilis fuit Caritas, sit facilius in concedendo quod minus est, sancta Largitas. Can. 1. CAUS. XVI. QUEST. I.

XXI. Quæ pro tempore certarum remissa sunt consideratione caularum, antiquis deinceps custodienda sunt Regulis. CAUS. I. QUEST. VII. Can. 20. post med.

XXII. Elapso tempore, quo durat Dispensatio, teneatur Quis Juri Communi se subjecere, alioquin incurrit poenas à Jure statutas. C. 34. de Elec. in VI.

XXIII. Dispensatio non reddit licitum quod erat illicitum. C. 34. de Elec. Glos. in verbo retinere, quod restringendum ad Dispensationem invalidum.

XXIV. Publicè expedit, Legis vinculum quandoque relaxare, ut plenius, evententibus casibus & necessitatibus, pro communi utilitate satisfiat. C. 18. SESS. XXV. de Refor.

XXV. Frequentius Legem solvere, exemploque potius, quam certo Personarum, Rerumque delectu, Potentibus indulgere, nihil aliud est, quam unicuique ad transgrediendas Leges aditum aperire. ibid.

XXVI. Discretio nocit esse omnia Virtutum Mater. C. 1. de Offic. Custod.

XXVII. Utilius Scandalum nasci permititur, quam Veritas, seu Jus Commune, indispensabile relinquatur. C. 3. de Reg. Jur. juncta Glos.

XXVIII. Per Constitutionem factam à Prædecessore, non admittitur Successoribus dispensandi facultas. C. 20. de Elec.

XXIX. Aliquando cum eo, qui peccat, dispensatur, cum eo vero, qui non peccat, non dispensatur. C. 6. de Bigam.

Ceteræ Regulae circa Dispensationes, quæ plurimæ superfluit referenda, colliguntur in Tractatu speciali de Dispensationibus, Tractatu de Jurisdictione Ecclesiastica annexo veluti illius appendice. Quæ autem hic relate sunt, sufficere videntur ad ea, quæ scitu necessaria circa Dispensationes in genere consideratas, prout nunc duntaxat spectantur, docenda, probandaque.

SECTO VIII.

De Potestate ferendi & mutandi Leges.

I. Extræ territoriorum Jus dicenti non paretur impunè. in VI. de Constitutionibus Cap. Ut Animarum LIB. I. TIT. II. CAP. 2.

II. Prædecessor nullum Successoribus potest præjudicium afferre, qui pari modo eadem potestate functuri sunt. de Elec. Cap. Innotuit LIB. I. DECR. TIT. VI. CAP. 20.

III. Non habet imperium Par in Parem. ibid.

IV. Lex Superioris per Inferiorem tolli non potest. CLEMENT. Ne Romani init. de Elec. LIB. I. CLEMENT. TIT. III. CAP. 2.

V. Novis morbis nova convenit antidota præparari. Appendix CONC. LATER. Parte 23. CAP. 5. fin. Idem habetur. C. 5. de Juram. Calumn.

VI. Non debet reprehendibile judicari, si Canonum Conditor, Canones à se vel à suis Prædecessoribus editos, vel aliqua in eisdem contenta Canonibus, revocare, modis facere vel suspendere studeat, si ea obesse potius viderit, quam prodesse. Extravaganti JOANNIS XXII. Quia nonnumquam de Verb. significatione. CAP. 2. Init.

VII. Contrà diversa experimenta morborum, varia convenit medicamenta invenire. ibid. CAP. 6.

VIII. Supervenientibus novis morbis novas expedite invenire medicinas. Appendix CONCILII LATER. Parte 31. CAP. 6.

IX. Non debet reprehendibile judicari, si secundum varietatem Temporum, Statuta quandoque varientur Humana, præsertim, cum urgens necesitas vel evidens utilitas id exposcit. ibid. de Confanguinitate Cap. Non debebet. LIB. IV. DECR. TIT. XIV. CAP. 8.

X. Plurimque pariunt Novitates discordiam; præser-tim, dum ab eo quod diu æquum visum est, per novam Constitutionem receditur; nec quare recedatur, utilitas evidens vel alia causa subest. EXTRAVAGANTIA COMMUNIA PRIVILEGIIS. Cap. Inter cunctas. §. 1. SAN. fin. LIB. V. TIT. de Privilegiis. Cap. 1.

XI. Quis aut Leges Principum, aut Regulas Patrum, aut Admonitiones Modernas dicit debere contemni, nisi qui impunitum sibi tantum assimet transfire commissum. DIST. LIV. CAP. 11. Quis aut Leges.

XII. Decessorum Statuta sicut legitima & justa Successorem custodire convenient. CAUSA XXV. QUEST. II. CAP. 19. Decessorum.

XIII. Debet vero Successor Statuta male facta corriger. ibid. fin.

XIV. Justitia ac rationis ordo suadet, ut qui sua à Successoribus desiderat Mandata servari; Successoris sui voluntatem & Statuta custodiat. ibid. & CAUSA XXV. QUEST. I. CAP. 25. Justitia.

XV. Verbum Satuit Legem perfectam non ceptam significat. CAUSA XXXIII. QUEST. III. de Panit. DIST. I. CAP. 17. Hæc. fin.

XVI. Superior Reum se ante conspectum Divini Judicis noverit esse, qui nititur utiliter finita rescindere, ac roborata quolibet ausu violare. CAUSA XXXV. QUEST. IX. CAP. 2. Loci. post init.

XVII. Si Superior ea, quæ male usurpantur, negligenter omittit, excessus viam procùl dubio aliis appetit. ibid. fin.

XVIII. Bonis Sacerdotum Moriibus est inimicum, nisi quempiam quacumque rationis excusatione, & quæ bene ordinata sunt rescindere, & exemplo suo docere ceteros sua quandoque post se Constituta dissolvere. CAUSA XXV. QUEST. II. CAP. 7. Institutio-nis. fin.

XIX. Aliquando statuitur, ut Constitutio singulis annis in Communi Audientiâ aliquorum recitetur. de Locato & Conducto. Cap. Ex Rescripto. fin. LIB. III. DECR. TIT. XVIII. CAP. 1.

XX. Necessæ est vigilantissimè providere repulso torpore, ut quicquid ab antiquis Patribus statutum de trame Canonico quarundam Personarum temeritate cernitur immutatum, revocetur in statum pristinum, ut possint male admissa corrigi, & non admittenda damnari. CONCIL. TURONENSE II. an. 567. in Praefat. TOM. V. CONCIL. p. 852.

XXI. Magna est in severitate Pietas, per quam tollitur peccandi facultas: nam ubi insana Libertas generat vulnera, Sacerdotalis Districcio dat medelam. ibid.

XXII. Cessante causa cessat effectus. De Appellationibus. Cap. Cum cessante. LIB. II. DECR. TIT. XXVIII. CAP. 60. init. & de voto. Cap. Magna. §. ult. liborem. LIB. III. DECR. TIT. XXXIV. CAP. 7.

XXIII. Cessante prohibitione cessat effectus. De Confanguinitate. Cap. Non debet §. Cum igitur. LIB. IV. DECR. TIT. XIV. CAP. 8.

XXIV. Generaliter omni Constitutioni derogandum est, quæ absque mortali peccato non potest observari. De Prescriptionibus. Cap. Quoniam §. Cum generaliter LIB. II. DECR. TIT. XXVI. CAP. 20. quod est ult.

XXV. Quod pro necessitate temporis statutum est, cessante necessitate debet utique cessare. CAUSA I. QUEST. I. CAP. 41. Quod pro init. & CAUSA IX. QUEST. I. CAP. 5. Ordinationes. §. ult. Quis, med.

XXVI.

XXVI. Quod necessitate aliquoties indultum est, necessitate cestante, in autoritatem summam non est permissum. CONCIL. ROM. sub JOANNI IX. anni 904. Cap. 3. TOM. IX. CONC. p. 503.

XXVII. Juri Communi per speciale Privilegium, vel contrariam Consuetudinem, aliquid derahis potest. de *Judiciis*. Cap. *Novit.* LIB. II. DECR. TIT. I. Cap. 13.

XXVIII. Ad Conditem Canonum non est dubium pertinere, cum Statuta à se vel Prædecessoribus suis edita obesse percipit potius, quāna prodeſſe; ne ulterius obesse valeant, providerē. *Extravag.* JOANNIS XXII. *Ad Conditem de Verb. signif.* *Extravag.* JOANNIS XXII. TIT. XIV. Cap. 3.

SECTIO IX.

Quomodo utendam autoritate Legum, aliisque quāvis simili in Responsis Canonicis.

I. IN Jure Canonico quādam sunt, quā plurimū habent facti, parum Juris. *De concessione Præbenda.* Cap. *Cum nostris.* §. *Auditor.* GLOSSA colligit. LIB. III. DECR. TIT. VIII. Cap. 6.

II. Autoritates, quā adhibentur ad probandum Jus, licet aliquandō diversae sint, non tamē semper adversae sunt. *De his, quā fuit à majori parte Capituli.* Cap. *Apostolica.* LIB. III. DECR. TIT. X. Cap. 7.

III. CAUS. III. QUÆST. V. Cap. 15. (quod suspectum) NICOLAUS I. utitur autoritate Justiniani.

IV. Argumentis & Collationibus frequenter latens Veritas aperitur. *Extravagantium* JOANNIS XXII. de *Verb. Significatione* Cap. *Quia nonnunquam* §. 2. nos autem, init. sc̄u Titulo XIV. Cap. 2.

V. Romano Pontifici non est facile super aliquā re certum dare Responsum, cūm autoritates Sanctorum Patrum etiam sunt diversae. *De Decimis.* Cap. *Cum sint.* LIB. III. DECR. TIT. XXV. Cap. 18.

VI. In hujusmodi dubitatione ad Consuetudinem recurrentem. *Ibid.* §. & ideā.

VII. Ubi Canon non excipit, nec nos excipere debemus. DIST. LV. Cap. 13. *Si Evangelia.* GLOSSA colligit, verbo *excepisse.* & CAUS. II. QUÆST. V. Cap. 20. *Consulisti.* etiam GLOSSA colligit.

VIII. Ubi Jus non excipit, nec nos excipere debemus. de *Conjugio Leproorum* Cap. *Quoniam.* §. *Quod si.* fin. GLOSSA colligit. LIB. IV. DECR. TIT. VIII. Cap. 2.

IX. Licet allegare Leges Principum. *de Testib.* Cap. *In nomine* GLOSSA colligit. LIB. II. DECR. TIT. XX. Cap. 2. & juxta illas negotia Ecclesiastica judicare docet, *ibid.* S. GREGORIUS.

X. Jura Canonica & Civilia sequentes districtūs inhibemus. C. 28. de *Testib.* ab INNOCENTIO III. de sumptu.

XI. Lex Secularium Principum Responso Canonico aliquandō efficax aſert Argumentum. *De Sent. Excom.* Cap. *In audientiā fin.* LIB. V. DECR. TIT. XXIX. Cap. 25.

XII. Argumentum à contrario sensu valet aliquandō in Juribus. *De Frigidis & Maleficatis.* Cap. *Fraternitatis.* GLOSSA colligit, verbo *nos autem* & verbo *solutam.* LIB. IV. DECR. TIT. XV. Cap. 6.

XIII. Cūm hoc sit in Jure Civili expressum, quod licet fieri possit, Respondemus. *De Causā Possess.* Cap. *Ad ultimum fin.* LIB. II. DECR. TIT. XII. Cap. 2. CALESTINUS III.

XIV. Legali Provisione decretum est, tam momenti quam proprietatis causam, sub uno eodem que Judge debere cognosci. *ibid.* S. GREG.

XV. Utriusque Juris Argumenta nos docent ea, quā in principio ad medium & ad finem; illa verò, quā in medio ad finem atque principium, & ea, quā in fine ad utrumque vel eorum alterum sapè referri. In VI. de *Verb. signif.* Cap. *Exiit.* §. 5. in *prīnis Tom. I.*

post medium. LIB. V. TIT. XII. Cap. 3. NICOLAUS. III.

XVI. Cūm Leges Sæculi hoc habent, quod valde videtur injustum, dicendum, quia Legē Dei, non autem Legē hujus Sæculi vivimus. de *Testamentis.* Cap. *Filius.* LIB. III. DECR. TIT. XXVI. Cap. 5.

Vide GONZALEM in nota 5. ubi citat Textus, qui jubent, Leges Seculares custodiri, alios qui vetant; conciliatque utrosque dicendo, quod illi cadunt in Leges justas, isti verò in Leges injustas.

SEC T I O X.

An & Quomodo Leges observari debeant?

I. QUi scit, se quibusdam esse Præpositum, sicut non vult gravis oneris sarcinam ferre, ita non audeat, alii importabile pondus imponere. CAUS. II. QUÆST. VI. Cap. 14. *Qui scit. medium.*

II. Parùm effet condere Jura, nisi essent qui ea debite executioni demandarent. In VI. de *Statu Regularium.* Cap. *Periculoso.* §. ult. & quomodo. LIB. III. DECR. TIT. XVI. Cap. unio.

III. Dignum est, ut qui similem cum aliis vitani suscipiant, similem sentiant in Legibus Disciplinam. de *Statu Monachorum.* Cap. *Recoletentes.* §. Si enim. LIB. III. DECR. TIT. XXXV. Cap. 3.

IV. Frustrā Legis auxilium invocat, qui committit in Legem. de *Usuris.* Cap. *Quia.* init. LIB. V. DECR. TIT. XIX. Cap. 14. & de *Sent. Excommun.* Cap. *Contingit.* §. verum init. LIB. V. DECR. TIT. XXXIX. Cap. 45. & de *Elect.* Cap. *Bona memoria.* in int. med. LIB. I. DECR. TIT. VI. Cap. 23.

V. Quā ad perpetuam utilitatem generaliter instituta sunt, nullā commutatione varientur. CAUS. XXV. QUÆST. I. Cap. 3. *Quā ad perpetuam. init.*

VI. In omni Edicto intelliguntur justa excusationes. de *Sent. Excom.* Cap. *De Cetero.* GLOSSA colligit. LIB. V. DECR. TIT. XXXIX. Cap. 11.

VII. Non debet una eademque res, seu substantia, diverso Jure censi. *De Privilegiis.* Cap. *Quia circa.* §. Super quo. fin. LIB. V. DECR. TIT. XXXIII. Cap. 22. & *De Decimis.* Cap. *Cum in suā. fin.* LIB. III. DECR. TIT. XXX. Cap. 33.

VIII. Majus Bonum minori Bono præponitur. *De Regularib.* Cap. *Licet.* §. Si verò. LIB. III. DECR. TIT. XXXI. Cap. 18.

IX. Communis utilitas speciali utilitati præfertur. ibid.

X. Cūm Leges fuerint institutæ & firmatae, non licet Judici de ipsis judicare, sed secundūm ipsas. DIST. IV. Cap. 3. *In ipsis. fin.*

XI. Turpis est omnis Pars suo Universo non congruens. DIST. VIII. Cap. 2. *Quā contra. init.* *De Sponsa duorum.* Cap. *Tuas.* §. Ne verò LIB. IV. DECR. TIT. IV. Cap. 5.

XII. In toto Partem contineri non est dubium in VI. de *Reg. Juris. Regulā 80.*

XIII. Quod alii aggregatur, ipsius naturam imitari debet. de *Statu Monach.* Cap. *Recoletentes.* §. *caterūm* GLOSSA verb. *Captent.* colligit LIB. III. DECR. TIT. XXXV. Cap. 3.

XIV. Quā contrā Leges fuit, non solum inutilia, sed etiam pro infectis habenda sunt. CAUS. XXV. QUÆST. II. Cap. 13. *Imperiali. fin.*

XV. Quā contrā Jus fuit, debent utique pro infectis haberi. In VI. de *Reg. Jur. Regulā 64.*

XVI. Factum contrā Legem prohibentem, vites non obtinet. in VI. de *Penitentias.* Cap. *Indulgentia.* GLOSSA colligit. LIB. V. TIT. X. Cap. 3.

XVII. Multa fieri prohibentur, quā, si facta fuerint, obtinent roboris firmitatem. de *Regularib.* Cap. *Ad Apostolicam.* §. *Questionib.* fin. LIB. III. DECR. TIT. XXXI. Cap. 16.

XVIII. Illa nonnunquam finienda sunt, quā, si ceterorum confit integritas, nocere sola non valent. CAUS. I. QUÆST. VII. Cap. 23. *Etsi. init.*